DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 1. Olkusz, 1. stycznia 1916.

1.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Ko-

Nr. ....

W imieniu Jego Ces. i Król. Wysokości
c. i k.
Naczelnego Wodza armii.

Karta na broń.

Nazwisko: ....

zatrudnienie: ....

religia: .... wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

uprawniony jest do noszenia następujących gatunków broni i amunicyi:

....

....

na czas: ....

na obszar: ....

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy (§ 5. rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44. Dz. rozp.)

Miejsce
na fotografię.

L. S.

C. i k. Komenda obwodowa w ....

....

dnia .... 19......

C. i k. Komendant obwodu.

Potwierdza się, że właściciel karty na broń jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i że fotografię podpisał własnoręcznie wobec komendy wystawiającej.

.... dnia .... 19......

mendy wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar sięgający na kilka obwodów, potrzebne jest zezwolenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Niniejsze rozporządzenie podaje się do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że dotychczas udzielone przez c. i k. Komendę obwodową karty na broń uznaje się z dniem 31. grudnia 1915 jako nieważne.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915

o wykonywaniu polowania.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej (Załącznik A).

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe (Załącznik B).

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej pod C.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Załącznik A.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Karta łowiecka

ważna na rok kalendarzowy .... i na obszar

....

Nazwisko: ....

....

zatrudnienie: ....

religia: ....

wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

posiada kartę na broń Nr. .... c. i k. Komendy obwodowej w ....

Należytość w wysokości 10 K złożono.

.... dnia .... 19....

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

....

Strona odwrotna.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ▒

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Jelenie i daniele	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒					
Kozły (rogacze)	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Zające		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒			
Jarząbki		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Głuszce i cietrzewie	▒	▒	▒ 15		15 ▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Kuropatwy	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Bażanty	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Przepiórki i dzik. gołębie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				▒	▒
Dropie		15 ▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Ptactwo błotne				15 ▒	▒	▒						
Ptactwo wodne				15 ▒	▒	▒						
Łanie łosiów, jeleni, danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi, ptactwo śpiew.	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒

Załącznik B.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Certyfikat łowiecki.

Nazwisko: ....

charakter służbowy: ....

miejsce służbowe: ....

religia: .... wiek: ....

twarz: ....

włosy: ....

oczy: ....

usta: ....

nos: ....

szczególne znamiona: ....

Właściciel jest organem straży leśnej — organem nadzorczym lasowym c. i k. Zarządu wojskowego — strażnikiem łowieckim*)

....

....

na rewir: ....

.... dnia .... 19....

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

....

*) Nieodpowiednie słowa skreślić.

Strona odwrotna.

Właściciel winien mieć w służbie certyfikat przy sobie i okazać go na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ▒

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Jelenie i daniele	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒					
Kozły (rogacze)	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Zające		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒			
Jarząbki		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Głuszce i cietrzewie	▒	▒	▒15		15▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Kuropatwy	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒15				
Bażanty	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒15				
Przepiórki i dzikie gołębie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				▒	▒
Dropie		15▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒15				
Ptactwo błotne				▒15	▒	▒						
Ptactwo wodne				▒15	▒	▒						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta spiczaki, kury głuszczów i cietrzewi oraz ptactwo śpiew.	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒

3.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące ochrony zwierząt rolniczych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić, ani sprzedawać na rzeź:

a) cieląt;

b) cielic;

c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;

d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;

e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;

f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; okoliczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładne określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

Załącznik C.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ◆

RODZAJ ZWIERZYNY	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆				
Jelenie i daniele	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆					
Kozły (rogacze)	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆
Zające		◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆			
Jarząbki		◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆				
Głuszcze i cietrzewie	◆	◆	[15		15]	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆
Kuropatwy	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	[15				
Bażanty	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	[15				
Przepiórki i dzikie gołębie	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆				◆	◆
Dropie		15]	◆	◆	◆	◆	◆	[15				
Ptactwo błotne				15]	◆	◆						
Ptactwo wodne				15]	◆	◆						
Łanie Łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆

§ 3.

Kupno przez władzę.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi się zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k. Zarządu wojskowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiedniem wynagrodzeniem. Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminy dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jeneral-Gubernatorstwo może:

wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego co do tych zwierząt,

upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,

ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

Kary.

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,

kto uzyskuje lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną, przez wprowadzenie w błąd,

kto działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie,

będzie — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Konfiskata.

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

4.

Roki urzędowe.

Najbliższe roki urzędowe w miesiącu styczniu b. r. odbędą się w każdej gminie osobno, wszędzie o godzinie 10 przed południem jak następuje:

dnia 14. stycznia w Sławkowie;
dnia 15. stycznia w Bolesławiu;
dnia 17. stycznia w Jangrocie;
dnia 18. stycznia w Skale;
dnia 19. stycznia w Cianowicach;
dnia 20. stycznia w Sułoszowej;
dnia 21. stycznia w Olkuszu;
dnia 22. stycznia w Rabsztynie;
dnia 24. stycznia w Ogrodzieńcu;
dnia 25. stycznia w Pilicy;
dnia 26. stycznia w Kroczycach;
dnia 27. stycznia w Kidowie;
dnia 28. stycznia w Żarnowcu;
dnia 29. stycznia w Wolbromiu.

Gminy dostarczyć mają odpowiedniego lokalu, a odnośne Komendy posterunków żandarmeryi jednego żandarma jako asystę wojskową.

5.

Zasiłek dla krewnych legionistów obcej przynależności państwowej.

Na zasadzie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii z 16. grudnia 1915 Op. Nr. 122674, może być krewnym legionistów obcej przynależności państwowej, zamieszkałym stale w obszarze okupowanym przez austryacko-węgierskie i niemieckie wojska Polski udzielony w drodze łaski zasiłek ze wspólnego etatu wojskowego.

Udzielenie tego zasiłku połączone jest jednak z warunkiem:

a) że utrzymanie członków rodziny było dotąd istotnie zawisłe od legionisty i że z powodu jego wstąpienia do legionów, utrzymanie ich jest zagrożone;

b) że dowodnie potrzebują pomocy i

c) że nie mają pretensyi do należytości familijnych.

Do krewnych zalicza się:

a) żona i ślubni potomkowie legionisty;

b) jego ślubni przodkowie (rodzice, dziadowie i pradziadowie) jego rodzeństwo i teściowie;

c) nieślubna matka legionisty i jego nieślubne dzieci;

d) ojczymowie legionisty i dzieci jego ślubnej żony pochodzące z wcześniejszego małżeństwa, jakoteż

e) matka i ślubny ojciec nieślubnej matki legionisty.

Prośby o przyznanie zasiłków wykazujące, że powyższe warunki istnieją i potwierdzone przez Urząd gminny oraz Urząd parafialny miejsca pobytu mają być wniesione przez legionistów lub jego krewnych do przynależnego posterunku Żandarmeryi.

Komendy posterunków Żandarmeryi mają natychmiast sprawdzić prawdziwość treści wniesionych podań oraz potrzebę pomocy i przedłożyć je ze szczegółowem sprawozdaniem Komendzie obwodowej.

Kwota zasiłkowa składa się dla każdego uprawnionego:

a) z należytości zasiłkowej wysokości 80 h. dziennie i

b) jeżeli dotyczący krewny opłaca czynsz za mieszkanie, z dodatku na mieszkanie w wysokości połowy należytości zasiłkowej, t. j. 40 h. dziennie.

Za dziecko poniżej lat ośmiu wynosi kwota zasiłkowa tylko połowę, zatem 40 h., a jeżeli opłaca się czynsz za mieszkanie, 40 h. i 20 h., to jest 60 h. dziennie.

Łączna kwota, którą przyznać się ma krewnym legionisty tytułem dodatku na mieszkanie nie może przekroczyć faktycznie opłacanego czynszu za mieszkanie.

Również nie może dzienny zasiłek dla wszystkich członków rodziny razem wynosić więcej, jak przeciętnie zarobek dzienny legionisty.

Na przyznane zasiłki otrzymają uprawnieni arkusze płatnicze, które im doręczone będą a mianowicie: uprawnionym zamieszkałym w mieście Olkusz przez Magistrat, zamieszkałym poza miastem Olkuszem przez przynależne posterunki Żandarmeryi.

Zasiłki wypłacane będą w ratach półmiesięcznych z góry dnia 1. i 16. każdego miesiąca.

Wypłata zasiłków dokonana będzie:

a) uprawnionym zamieszkałym w mieście Olkuszu przez Kasę Komendy obwodowej;

b) uprawnionym zamieszkałym poza miastem Olkuszem przez przynależny posterunek Żandarmeryi za okazaniem arkusza płatniczego i za złożeniem nieostemplowanego kwitu.

Uprawnieni zamieszkali poza obrębem miasta Olkusza mają złożyć nieostemplowane kwity za okazaniem arkusza płatniczego w przynależnym posterunku Żandarmeryi na 6 dni przed terminem wypłaty zasiłku.

O tem rozporządzeniu należy natychmiast zawiadomić wszystkich krewnych legionistów i wezwać ich do bezzwłocznego wniesienia swoich podań.

Tym krewnym, którzy już wnieśli podania o zasiłki, przyznane będą zasiłki na podstawie tych podań, wobec czego nie potrzebują przedkładać ponownych próśb.

6.

Obwieszczenie.

Na podstawie reskryptu c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa z dnia 28. listopada 1915, J. Nr. 3000 ogłasza c. i k. Komenda obwodowa w Olkuszu

TARYFĘ MAKSYMALNĄ Nr. 2

t. j. ceny najwyższe, po których następujące artykuły, niezbędne do codziennego utrzymania sprzedawać wolno. Taryfa ta nie wykluczająca sprzedaży po niższych cenach, obowiązuje w obwodzie olkuskim od 1. stycznia 1916 aż do odwołania.

Najwyższe ceny w okręgu olkuskim.

	K	h.
Chleb i pasza.		
Pszenica za q	30	—
Żyto za q	27	—
Jęczmień browarny za q	—	—
Jęczmień na paszę za q	25	—
Owies za q	25	—
Mąka.		
Mąka pszenna gat. A. za q	62	10
Mąka żytnia do pieczywa gat. C. za q	43	48
Mąka pszenna gat. B. za q	44	10
Chleb gotowy (w kraju używany).		
Chleb żytni za kg	—	44
Chleb mięszany za kg	—	46
Koszta wypieku (wraz z solą i kminkiem) za 1 q	10	—
Jarzyny.		
Ryż za kg	2	—
Kasza jęczmienna za kg	—	60
Kasza tatarczana za kg	—	50
Grysik (Manna) za kg	—	90
Fasola za kg	—	60
Groch za kg	—	85
Kartofle za kg	—	5
Świeże jarzyny (kapusta, brukiew, buraki) za kg	—	30
Kasza jaglana za kg	—	36
Kasza jęczmienna (perłowa gruba) za kg	—	40
Kasza jęczmienna (perłowa drob.)	—	42

Artykuły żywnościowe i korzenne.

	K.	h.
Kawa palona za kg	6	—
Herbata za kg	10	—
Cukier za kg	1	24
Sól za kg	—	26
Pieprz za kg	4	10
Kminek za kg	2	—
Cebula za kg	—	80
Czosnek za kg	1	50
Chrzan za kg	—	44

Napoje, ocet i oliwa.

	K.	h.
Wino za 1 l.	1	60
Piwo za 1 l.	—	50
Wódka za 1 l.	2	40
Rum za 1 l.	3	15
Koniak za 1 l.	7	—
Oliwa jadalna za 1 l.	4	70
Ocet za 1 l.	—	50
Mleko za 1 l.	—	30

Opał, światło i inne materyały.

	K.	h.
Drzewo palne twarde za q	13	—
Drzewo palne miękkie za q	11	—
Węgiel kamienny za q	4	—
Koks za q	—	—
Nafta za kg	1	—
Świece za kg	2	50
Mydło za kg	3	—

Mięso, słonina i masło.

	K.	h.
Żywe woły za kg	1	20
Żywe barany za kg	—	90
Żywe świnie za kg	2	95
Żywe cielęta za kg	1	20
Gęsi (4 porcye mięsa à 400 g.) za szt.	6	—
Mięso wołowe z kośćmi za kg	2	40
Baranina za kg	1	50
Wieprzowina za kg	4	10
Cielęcina za kg	2	40
Słonina za kg	5	—
Świński szmalec za kg	5	80
Wędlina za kg	4	50
Szynka za kg	7	—
Masło za kg	4	50
Ser za kg	1	—
Jajko za sztukę	—	10

Pasza.

	K.	h.
Siano, otawa i koniczyna prasowna za q	8	—
Siano, otawa i koniczyna nieprasowna za q	7	—
Otręby za q	13	50
Słoma prasowana za q	4	—
Słoma nieprasowana za q	3	—
Buraki cukrowe za q	—	—
Buraki pastewne za q	—	—
Zboże niezdatne do użytku ludzkiego, ale zwierzęcego jak do gatunku aż za q	—	—
Makuchy za q	—	—
Odpadki jak do gatunku za q	—	—
Koński ząb, groch pastewny, wyka za q	25	—
Słód (Malzkeime) za q	17	—
Melisa za q	12	—

Przekraczający tę taryfę, lub też wzbraniający się sprzedać żądanego towaru, podawani będą do ukarania c. i k. Sądowi a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe, nadto towar ulegnie konfiskacie.

Za powyższe przekroczenia grożą kary oznaczone w rozporządzeniu Naczelnego dowództwa armii z dnia 15. września 1915 r. Nr. 38.

Publiczność winna we własnym interesie wskazywać c. i k. sądowi karnemu bezpośrednio lub za pośrednictwem c. i k. Posterunków żandarmeryi tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają lub też wzbraniają się sprzedać żądanego towaru.

Zarazem Komenda obwodowa zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregokolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się natychmiast w drukowane egzemplarze taryfy, przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w ciągu 24 godzin.

Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje Urząd gminny.

Równocześnie tracą moc obowiązującą taryfy maksymalne ogłoszone poprzednio.

7.

Przepisy dla handlu mąką i wypiekania chleba.

W myśl rozkazu Wojskowego Jeneral-gubernatorstwa z dnia 8. listopada 1915 r. za Nr. 4325 wchodzi w życie z przepisami dla kart chlebowych następujące rozporządzenie:

Mąkę potrzebną dla miast:
Olkusz,
Skała,
Sławków,
Bolesław,
Wolbrom,
Pilica,
Ogrodzieniec,
Rabsztyn częściowo,

będą od 4. stycznia 1916 r. dostarczały młyny duże wyznaczone przez Komendę obwodową.

Następująca tabela podaje jedynie dozwolone gatunki i ceny mąki:

Gatunki mąki	Typ	Wyciąg	Cena sprzedażna za 100 kg. w magazynie K	h	w handlu K	h
Mąka pszenna . . .	A.	20%	58	10	62	10
Mąka pszenna do gotowania	B.	55%	40	10	44	10
Mąka żytnia na chleb	C.	80%	39	48	43	48
Kasza jęczm. perłowa (krupy) . . , .	Średnia gruba		42	00	46	00
Mąka jęczmienna .	—		39	48	43	48
Ospy	—		13	50	16	00

N a b y w a n i e m ą k i. Mąkę mogą nabywać tylko uprawnieni handlarze i piekarze w najbliższym magazynie zbożowym podług cen magazynowych i na zasadzie postanowień zawartych w regulaminie kart chlebowych.

Handlarze będą sprzedawać mąkę dla ludności podług ustanowionych cen detalicznych za oddaniem kart chlebowych.

W każdym handlu mącznym powinny być w widocznem miejscu umieszczone napisy, oznaczające ilość posiadanych zapasów mąki każdego gatunku jak również i ceny za każdy gatunek.

Piekarze mają aż do dalszego rozporządzenia tylko następujące gatunki chleba wypiekać:

	Zawartość	Typ	Stosunek	Cena	Waga chleba
I.	Mąka żytnia na chleb	C	50%	za 1 ros. funt 400 gr. **15 hal.**	Należy wypiekać w 4 funtowych bochenkach
	Mąka pszenna na chleb	B	25%		
	Kartofle		25%		
II.	Mąka żytnia na chleb	C	80%	za 1 ros. funt 400 gr. **15 hal.**	
	Kartofle		20%		

Strucli i innych rodzajów pieczywa wypiekać piekarzom nie wolno i nikt nie ma prawa nimi handlować.

Produkty wyrabiane w cukierniach nie są tym zakazem objęte.

Wydawanie chleba musi się odbywać ściśle podług przepisów w regulaminie dla kart chlebowych zawartych a wszystkie przekroczenia będą karane w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 26. lipca 1915 r. § 13.

8.

Regulamin kart chlebowych.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 26. lipca 1915 r. zaprowadza się w obwodzie Olkuskim z dniem 10. stycznia 1916 r. karty chlebowe. Komenda obwodu ma na celu za pomocą kart chlebowych wyrównać podział chleba i mąki i zapobiedz, aby jedna osoba ze szkodą drugiej nie kupowała więcej chleba i mąki, niż jej do utrzymania potrzeba, a nadto aby nie zużyto zapasów przedwcześnie i nieekonomicznie i aby ceny za żywność nie podniosły się ponad obecną normę.

Karty chlebowe wprowadza się w
Olkuszu,
Sławkowie,
Bolesławiu,
Skale,
Wolbromiu,
Pilicy,
Ogrodzieńcu,
gm. Rabsztyn częściowo.

Wydawać je będą: w Olkuszu magistrat, a we wszystkich innych miescowościach urzędy gminne.

Karty chlebowe otrzymają tylko ci, którzy z zapasów nie mogą uzyskać 250 gr. mąki dziennie na głowę. Ci, którym posiadanie zapasów może być dowiedzione, nie otrzymają kart chlebowych aż do czasu zużycia zapasów, (licząc po 250 gr. na głowę dziennie).

Magistrat w Olkuszu a w innych miejscowościach urzędy gminne będą postanawiać o tem, komu karty chlebowe mogą być wydane.

Karta chlebowa składa się z 30 oddzielających się odcinków, za które (pojedyncze lub za wszystkie razem) otrzymuje się odpowiednią ilość chleba lub mąki. Ilość ta wynosi dla nieprodukującej ludności 1 ros. funt czyli 400 gr. chleba, albo 5/8 ros. funta czyli 250 gr. mąki na głowę dziennie. Restauracye, gospody i cukiernie muszą zawczasu o swojem zapotrzebowaniu zawiadomić magistrat albo urząd gminny, poczem zostaną im wydane karty chlebowe stosownie do faktycznych potrzeb. W miesiącach, mających 31 dni służy także środkowy

pasek karty chlebowej jako kupon. W każdym miesiącu będzie kolor kart chlebowych zmieniony.

Nabywanie chleba i mąki.

a) Konsument, oddając kartę chlebową, względnie kupon, otrzymuje chleb w piekarni, a mąkę w handlach mącznych, płacąc cenę ustanowioną.

b) Piekarze i handle mąką otrzymują za zapłatą mąkę z magazynów wojskowych, a mianowicie pierwszy raz 20 centn. metr. (5 q pszennej i 15 q żytniej mąki) w dalszym ciągu jednak tylko tyle, ile kart chlebowych piekarz lub handel mączny wykaże.

Z magazynu wojskowego w Olkuszu będą otrzymywać mąkę i zboże następujące miejscowości: Olkusz, Bolesław, Sławków i gmina Rabsztyn.

Z magazynu w Minodze, Skała;

Z magazynu w Wolbromiu, Wolbrom;

Z magazynu w Pilicy, Ogrodzieniec i Pilica.

W razie braku zboża i mąki w magazynach, pokrywa się zapotrzebowanie podług wskazówek urzędnika zbożowego.

Kontrolę nad wykonaniem niniejszych przepisów w każdej gminie wykonuje urzędnik zbożowy odnośnej gminy, a w całym obwodzie Komenda obwodu. Wszystkie zażalenia należy kierować do Komendy obwodowej.

Przekroczenia tych zarządzeń będą karane w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 26. lipca 1915 r. § 13 karą pieniężną do 5000 kor. albo aresztem do 6 miesięcy.

9.

Obwieszczenie.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie przyjmie pewną ilość dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego do pomocniczej służby przy Straży skarbowej.

Warunki przyjęcia są:

1) Dokładna znajomość języka polskiego w mowie i piśmie; umiejący nadto po niemiecku będą mieli pierwszeństwo;

2) odpowiedni stopień wykształcenia;

3) nieskazitelna przeszłość;

4) wiek ponad 18 do 35 lat;

5) posiadanie dobrego ciepłego ubrania, bielizny, butów i koca.

Małoletni potrzebują nadto pisemnego zezwolenia ojca lub opiekuna, potwierdzonego przez Urząd gminny.

Pisemne podania, zaopatrzone w odpowiednie dokumenty, względnie ustne zgłoszenia wnieść należy do tut. c. i k. Komendy obwodowej najdalej do dnia 6. stycznia 1916 r.

O przyjęciu decydować będzie c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie.

W razie przyjęcia odbędzie kandydat naprzód 4 tygodniowy kurs przygotowawczy w Lublinie, gdzie przyrzeknie w sposób uroczysty sumienne i gorliwe spełnianie obowiązków przez czas służby, podczas której podlegać będzie Władzom wojskowym i Sądom karnym wojskowym.

Od dnia zgłoszenia się w Lublinie pobierać będzie kandydat wynagrodzenie dzienne w kwocie 5 koron, służbę pełnić będzie we własnem ubraniu.

10.

Pobieranie podatków konsumcyjnych w obszarze okupowanym.

Podaje się do publicznej wiadomości, że rząd rosyjski podczas wojny przeprowadził podniesienie podatków konsumcyjnych, a mianowicie:

1) Podatek konsumcyjny od wódki i spirytusu, produkowanych z rozmaitych materyałów, z wyjątkiem owoców i jagód podniesiono na 20 rubli od jednego wiadra czystego alkoholu, podatek zaś od spirytusu, wyrabianego z owoców i jagód, na 14 rubli.

2) Podatek konsumcyjny od piwa podniesiono na 3 ruble od puda słodu, użytego do zacieru; na zawartość ekstraktu nie bierze się obecnie żadnego względu.

3) Podatek konsumcyjny od cukru ustalono na 2 ruble od puda.

4) Podatek konsumcyjny od olejów naftowych i innych produktów naftowych podniesiono na 90 kopiejek od puda, oprócz tego ma się od czystych płynów naftowych, wprowadzanych z zagranicy obok cła pobierać jeszcze podatek konsumcyjny w tej samej wysokości, zaś od olejów mineralnych niedystylowanych w wysokości 30 kopiejek za pud.

5) Podatek konsumcyjny od mącznych drożdży prasowanych, krajowego pochodzenia, ustanowiono w wysokości 32 kopiejek a od drożdży pochodzenia zagranicznego na 36 kopiejek od funta.

6) Podatek konsumcyjny od zapałek wynosi obecnie:

a) od tak zwanych zapałek szwedzkich:

1) krajowego pochodzenia od pudełka zawierającego do 75 sztuk zapałek . . . . . 1 kop.
ponad 75 do 150 sztuk zapałek . . . . . . 2 kop.
ponad 150 do 225 sztuk zapałek . . . . . . 3 kop.
ponad 225 do 300 sztuk zapałek . . . . . . 4 kop.

2) zagranicznych od pudełka zawierającego do 75 sztuk zapałek . . . . 1½ kop.
ponad 75 do 150 sztuk zapałek . . . . . . 3 kop.

ponad 150 do 225 sztuk zapałek . . . . . . $4^1/_2$ kop.
ponad 225 do 300 sztuk zapałek . . . . . . 6 kop.

b) przy wszystkich innych gatunkach zapałek wynosi podatek podwójną wysokość powyższych stóp.

7) Podatek konsumcyjny od tutek i krajanych bibułek cygaretowych ustanowiono na 4 kopiejki od 100 sztuk tutek, względnie 1 kopiejkę od książeczki zawierającej najwyżej 50 sztuk bibułek.

Wszystkie powyższe podwyżki podatkowe wprowadzone zostają w życie z dniem 1. stycznia 1916 na całym obszarze okupacyjnym z uwagi na konieczną jednolitość ustawodawstwa podatkowego i postanowienia artykułu 48 haskiej konwencyi wojennej.

11.

Podwyższenie państwowego podatku przemysłowego.

Podaje się do publicznej wiadomości, że rząd rosyjski podczas wojny zarządził podniesienie państwowego głównego podatku przemysłowego a mianowicie:

1) podatek przemysłowy od przedsiębiorstw handlowych I,. II. i III kategoryi, jakoteż od przedsiębiorstw przemysłowych I. do VI. kategoryi podwyższono o 50%;

2) dodatki na kwaterunek wojskowy i utrzymanie sądów gminnych mają być pobierane od podwyższonych stóp podatkowych, inne zaś dodatki od normalnych.

Podwyżki te wprowadzone zostają w życie z dniem 1. stycznia 1916 na całym obszarze okupacyjnym z uwagi na konieczną jednolitość ustawodawstwa podatkowego i postanowienia artykułu 48 haskiej konwencyi wojennej.

12.

Obwieszczenie

w sprawie wystawiania zwłok w kościołach.

Do wszystkich Wielebnych Urzędów parafialnych i Panów Naczelników gmin.

Olkusz, dnia 23. grudnia 1915.

Przypominam wszystkim Urzędom parafialnym i Naczelnikom gmin, że wystawianie zwłok albo pozostawianie ich przez dzień lub noc w kościele jest stanowczo i bezwarunkowo zabronione.

Zwłok osób zmarłych na choroby niezakaźne, również nie można wnosić do kościoła ze względu na bezpieczeństwo zdrowia innych mieszkańców, oraz dlatego, że oglądacz zwłok nie jest w stanie dokładnie rozpoznać, czy dana choroba, na którą chory zmarł, nie była zaraźliwą.

Nad ścisłem przestrzeganiem powyższego zarządzenia, które ma na względzie tylko pieczę o zdrowie ludzkie, zechcą ściśle czuwać tak Wielebni księża jak i Naczelnicy gmin, względnie Sołtysi.

Niestosujący się do tego rozporządzenia będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

13.

Obwieszczenie

w sprawie zorganizowania kwalifikowanej pomocy akuszeryjnej dla kobiet na wsi przy porodzie.

Ces. król. Szkoła dla położnych w Krakowie zawiadomiła mię o otwarciu kursów dla kandydatek na akuszerki, pochodzących także z krajów okupowanych przez c. i k. austr.-węg. Armię w Królestwie Polskiem.

Mając na uwadze okoliczność, że kobiety wiejskie, pozbawione w czasie porodów umiejętnej i czystej pomocy, chorują bardzo często, a nawet przypłacają częstokroć życiem nieszczęśliwy poród wskutek nieczystości i braku jakichkolwiek wiadomości akuszeryjnych ze strony wzywanych babek wiejskich; jestem przekonany, że zorganizowanie i ustanowienie wiejskich kwalifikowanych akuszerek, wybranych przez mieszkańców z pośród kobiet miejscowych będzie powitane z uznaniem i przyczyni się do znacznej poprawy zdrowia tak rodzących kobiet jak i przyszłej generacyi.

W tym celu polecam Panu Naczelnikowi gminy aby bezzwłocznie porozumiał się ze wszystkimi Sołtysami i poważniejszymi gospodarzami w sprawie omówienia kwestyi wybrania i wyznaczenia odpowiednich kandydatek, ile możności po jednej z każdej wsi, które będą wysłane na naukę do Krakowa i po zdaniu egzaminów powrócą do domu jako dyplomowane akuszerki.

Każda kandydatka na położną winna mieć mniej niż 40 lat życia i musi umieć czytać i pisać, oraz musi się wykazać metryką chrztu lub urodzenia, ewentualnie metryką ślubu jeśli jest zamężną lub wdową, świadectwem przynależności do gminy, świadectwem moralności wystawionem przez Urząd gminny, świadectwem wójta, że umie czytać i pisać, oraz, że włada dobrze polskim językiem, wreszcie poświadczeniem c. i k. lekarza obwodowego w Olkuszu, że jest szczepioną oraz fizycznie i umysłowo zdolną do pełnienia obowiązków akuszerki.

Za świadectwo lekarskie należy się taksa 1 rubla lub 2 koron.

Koszta utrzymania w Krakowie przez czas nauki

ma ponieść w części sama kandydatka lub jej rodzina a w części mieszkańcy wsi i gmina.

Staraniem mojem będzie uzyskać na ten cel także pewną pomoc materyalną, której w danym razie użyje się na zakupno narzędzi i instrumentów, potrzebnych dla każdej akuszerki.

Pan Naczelnik ma podać treść niniejszego obwieszczenia do jak najszerszej wiadomości mieszkańców i przedłożyć mi najdalej do końca stycznia 1916 sprawozdanie o wyniku swych starań w powyższym kierunku, dołączając doń wykaz kandydatek na akuszerki wedle następującego wzoru:

Gmina	wsi		Imię i nazwisko kandydatki na akuszerkę	Rok urodzenia	Religia	Stan: (wolna, zamężna, wdowa)	Uwaga: tu należy zaznaczyć, jakie szkoły kończyła kandydatka i jakiemi włada językami oprócz polskiego
	liczba porządk.	nazwa (wedle alfabetyczn. porządku)					
	1.						
	2.						
	3.						

14.

Sprawy paszportowe.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki, że osoby, pochodzące z obszaru Polski, pozostające pod c. i k. austr.-węgierskim zarządem przekraczają granicę do Galicyi bez odpowiednich dokumentów.

Przypomina się zatem ponownie, że do przekroczenia rzeczonej granicy wymagany jest paszport (z potwierdzoną urzędownie fotografią, z podaniem celu i miejsca podróży i t. p.).

Wyjątek stanowią tylko robotnicy, którym przekroczenie granicy dozwolone jest na podstawie dotyczącego kontraktu pracy, potwierdzonego przez c. i k. Komendę obwodową.

Osoby nie posiadające zatem powyższych dokumentów ulegną surowej karze.

15.

Sprawy sądowe.

I.

Korespondencya przy doręczaniu wezwań sądowych.

Wedle dotychczasowej praktyki przesyłały Sądy gminne Zwierzchnościom gminnym wezwania, wyroki i t. p. do doręczenia w ten sposób, że do wezwań dołączały zawsze osobne pisma z prośbą o doręczenie, Zwierzchności gminne zaś odsyłając z powrotem dowody doręczeń, dołączały pisma donoszące o wykonaniu doręczenia. Sposób ten okazał się z wielu względów niepraktycznym. Na przyszłość wszelkie tego rodzaju korespondencye mają w zupełności ustać. Sądy gminne posyłając Zwierzchnościom gminnym do doręczenia akty sądowe, przesyłać je będą na przyszłość w kopertach bez wygotowywania osobnych pism, a tylko na kopercie u lewej strony u góry, umieszczą dopisek »wezwania sądowe do doręczenia«. Zwierzchności gminne zaś po otrzymaniu takich spraw mają je pod wskazanym na odnośnej sprawie adresem doręczyć adresatom i podpisane przez adresatów odnośne dowody doręczenia zwrócić Sądowi w kopercie, opatrzonej po lewej stronie u góry dopiskiem: »dowody doręczenia« i nie wygotowywać osobnych pism. W wypadku, gdy sprawa nie mogła być doręczoną, bo np. adresat jest nieznany, należy na odwrotnej stronie odnośnego wezwania umieścić dopisek »nie doręczono, albowiem adresat nieznany« lub tym podobny inny dopisek, który zaopatrzyć należy pieczęcią gminy i podpisać.

II.

Zamiana nałożonych wyrokami Sądów gminnych grzywien na karę aresztu.

W wypadkach, w których wyroki Sądów gminnych opiewają na zapłacenie kary pieniężnej, którą w razie nieściągalności zamienia się w myśl art. 7 ust. karn. na karę aresztu, — musi być przedewszystkiem przez Sąd skonstatowanem, czy w rzeczywistości kara pieniężna jest nieściągalną, a aby to skonstatować, mają Sądy obowiązek przy zastosowaniu stojących im do dyspozycyi ustawowych środków przymusowych, starać się o ściągnięcie kary pieniężnej i dopiero gdy okaże się, iż kara pieniężna jest nieściągalną orzec, że w miejsce grzywny wstępuje kara aresztu. Niemożność ściągnięcia grzywny ma być uwidocznioną na odnośnym akcie karnym, na którym także wykonanie kary aresztu ma być zarządzone.

III.

Zawiadomienia o wykonaniu kary aresztu.

Z chwilą sprowadzenia kogoś ze zasądzonych lub zgłoszenia się do wykonania kary do aresztów gminnych, mają Zwierzchności gminne natychmiast zawiadomić o tem odnośne Sądy z podaniem dokładnej daty i ten sam obowiązek ciąży na nich skoro zasądzony nałożoną nań karę odpokutował.

IV.

Zwrot opłat sądowych.

Zdarzają się często wypadki, że strony lub ich zastępcy (a zwłaszcza ma to nazbyt często miejsce w Sądzie gminnym w Pilicy) upominają się o zwrot nawet kilkukopiejkowych wpłaconych należytości sądowych a w wypadku nawet uzasadnionej odmowy wnoszone bywają z tego powodu skargi incydentalne. Postępowanie takie nietylko, iż naraża strony na koszta nie stojące w żadnym stosunku do kwot do zwrotu przypadających, ale nadto absorbuje zupełnie niepotrzebnie wiele czasu obarczonym pracą Sędziom gminnym.

Podaje się wobec tego do wiadomości, że na przyszłość na żądanie, będą zwracane tylko wówczas wpłacone należytości, jeśli w danej sprawie Sąd na skutek wniesionej prośby lub skargi ze swej strony nie przedsiębrał żadnej jakiejkolwiek czynności (art. 200 pc.). Gdy więc np. wskutek wniesionej skargi Sąd wyznaczy i rozpisze rozprawę, to wówczas zwrot należytości miejsca mieć nie może.

V.

Obrońcy i prywatni doradcy prawni.

Upoważnienie do zastępowania stron przed Sądami jest w myśl art. 406 3 org. sąd. prócz innych wymogów ustawowych, uzależnionem także od złożenia przepisanej taksy. Ze względu na tó, że rok administarcyjny mija i udzielone w przeszłym roku upoważnienia, z dniem 1. stycznia 1916 tracą swą moc, wzywa się pp. obrońców i prywatnych doradców prawnych, by, jeśli chcą być wciągnięci na listę obrońców lub prywatnych doradców prawnych, wnieśli do dnia 10. stycznia 1916 odnośne podania i złożyli przepisane taksy w c. i k. Sądzie obwodowym Od. cywilny w Olkuszu. Podania takie podlegają opłacie w kwocie 1 rub. 25 kop. (2 kor. 50 h.).

Pp. doradcom prawnym prywatnym nie przysługuje wcale tytuł »adwokat« lub »obrońca« a ponieważ zauważono, że pp. prywatni doradcy prawni posiadają wywieszki z powyższymi nieprzysługującymi im tytułami, przeto wzywa się ich, by na wywieszkach tych poczynili stosowne zmiany.

VI.

Zaprowadzenie nowych rejestrów w Sądach gminnych.

Z dniem 1. stycznia 1916 zaprowadzono we wszystkich Sądach gminnych okręgu Olkuskiego nowe rejestra wedle austryackiej instrukcyi sądowej. Sposób prowadzenia tych rejestrów przedstawiono pp. sekretarzom Sądów gminnych praktycznie na urządzonym w tym celu kursie, a nadto doręczono Sądom gminnym odnośne podręczniki.

Wzywa się przeto Sądy gminne, by się ściśle do udzielonych wskazówek zastosowały.

16.

Nosacizna i świerzb u koni.

W obwodzie Dąbrowksim stwierdzono urzędownie:

a) zarazę świerzbu u koni na folwarku »Łazy« w gminie Rokitno szlacheckie;

b) nosaciznę u koni na folwarku Żarki w gminie Żarki.

Świerzb u koni.

Stwierdzono urzędownie świerzb u koni:

I. W obwodzie Dąbrowskim:

a) na folwarku Jaworznik ad Żarki;

b) we wsi Górze Włodowskiej ad Włodowice.

II. W obwodzie Włoszczowskim:

Na folwarku Bichniów w gminie Secemin.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.

DZIENNIK URZĘDOWY